

Peter Howard til minne

Av rektor STEN BUGGE

Peter Howard er en av de største, mest helhjertede kristne ledere jeg har kjent. Han hadde gitt seg selv betingelsesløst til kampen for en ny verden under Guds herredømme. Og han tenkte i verdensformat.

Han hadde som ung vist sin innsatsvilje i sporten og vært en ledende engelsk fotballspiller. Et år var han kaptein for amatørlandslaget i England, og han har også fortalt meget fornøylig om sin deltakelse i en bobsleigh-konkurranse, som han vant.

Han hadde studert i Oxford uten å ta noen akademisk grad. Kom så inn i journalistikken og var en av Lord Beaverbrooks betrodde menn. Han skal ha vært den høyest betalte av Lord Beaverbrooks politiske skribenter, og han har selv gitt en meget opplysende beretning om hvordan han arbeidet. I Daily Express fikk han en dag før krigen til oppgave å undersøke og skrive om Oxfordgruppen (Moralsk Opprustning). Den forbindelse han dermed fikk med denne gruppe mennesker førte til en radikal omlegging av hele hans liv. Han kom til å stå Franck Buchman meget nær og ble hans betydeligste medarbeider og reiste med ham over hele verden. Det er i grunnen betegnende at han skulle ende sitt liv i Sør-Amerika og i samarbeide med Rajmohan Gandhi, sønnesønn av den kjente Gandhi.

Peter Howard forsto tiden bedre enn de fleste, dens svakheter og behov. Og han brente etter å bringe hjelpen. Han ville tjene Gud på den mest effektive måte og vendte seg derfor til nasjonenes ledere og ble hørt av dem. Han hadde således på denne sin siste tur hilst på tre presidenter i Sør-Amerika og skulle treffe flere, da han plutselig døde.

Han så selvfølgelig hva ungdommen betydde i dagens kamp. Siste år hørte jeg ham på en konferanse på Mackinac hvor han talte til nær 1000 amerikanske unge mennesker, og som alltid slik at man visste at her taler en som kjenner tiden.

I USA var han også blitt mer og mer kjent. Det er i så hen- seende betegnende at «Time» har slått om i sin innstilling til og vurdering av M.R.A. Cardinal Cushing støttet ham og skrev en fortale til en av hans siste bøker. Han talte også i Cushings hjemstat Massachusetts til hele State Assembly.

Han var mektig og klar i sine taler. Men han vil kanskje bli mest erindret på grunn av sine bøker og skuespill. De hadde alle en klar tendens, og han sier selv fra at det er meningen de skulle ha det. Han kunne se tilbake på 14 bøker og 17 skuespill, oversatt til en rekke språk og spilt i alle verdens hjørner. De hadde et opplag på over 4 millioner. Inntektene beløp seg til ca. 1 250 000 dollars, altså over 8 millioner kroner. Alt dette gikk til M.R.A. og han hadde ikke selv en cent i inntekt. Copyright til alle sine skrifter hadde han allerede før utgivelsen overlatt til M.R.A.

Hans arbeidskraft og kanskje

ennå mer hans arbeidsvilje var overveldende. For mange år siden ba Frank Buchman ham en gang om å skrive et skuespill om studentearbeidet i Pennsylvania University da Buchman begynte der. Peter Howard sto da opp kl. 2 hver morgen, jeg tror det var i et par uker,

og skrev et teaterstykke som i mange år har moret og beveget dem som fikk se det.

Peter Howard hadde fått en avgjort rettlinjert livsstil og tro og vendte seg mot alle forsøk på å relativisere de kristne verdier. Han tenkte ut fra en klar overbevisning om at vi lever i en tid da kampen står mellom åndsmakter. Og han var ganske sikker på at hvis ikke den kristne verden kan manne seg opp til å ta sin tro og sitt kall alvorlig må det bli kommunismen som foreløpig vinner. For selv om han var overbevist om at den var utlevd, så er den en livsstil som engasjerer det hele menneske.

Han var gift med en gresk dame som sto ledende kretser i Hellas nær. Hun var helt med ham i hans verk.

glemt.

På den tid meldte Vatikanet at «bena med all sannsynlighet er Peters.» Men man var ikke absolutt sikker. Jeg oppsøkte personlig Vatikanets pressesjef for å få se rapporten fra undersøkelsene. Han ga meg beskjeden: Vi katolikker vet jo at Peter er begravet i Rom. Men det ville være verdifullt om arkeologene kunne bevise det.»

Tydeligvis var ikke bevisene sterke nok. Professor Guarducci forteller imidlertid at hun i 1963 fikk en intuisjon om at restene virkelig skrev seg fra Peter. På hennes begjæring ble det foretatt en ny vitenskapelig undersøkelse av dem, jorden omkring dem samt et stykke tøy som befant seg i kammeret. På grunnlag av disse undersøkelser mener hun å kunne trekke den slutning at benene har tilhørt Peter.

Men i følge «Sunday Telegraph» betviler mange arkeologer dette. Professor Guarduccis bok forteller at «bena representerer omtrent et halvt skjelett, dessuten har de

28-01-003